

А разом з тим, саме від розуміння важливості цього процесу залежить життєдіяльність конкретних суб'єктів господарювання.

Дослідження основних питань стосовно формування та обліку фінансових результатів діяльності є досить вирішальними і багато в чому їх вирішення вплине на зміцнення економічного стану підприємств.

Список літератури:1.Акулова М., Кузічкіна Н.І., Харківський торговельно - економічний інститут КНТЕУ. ОБЛІК ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ПІДХІД – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://www.rusnauka.com/35_OINBG_2012/Economics/7_122759.doc.htm2. Ковальчук О.В. Удосконалення методики обліку фінансових результатів.// Інвестиції:практика та досвід. – 2008. - №7. – с. 30 – 31.3.Хом'як Р. Л. Бухгалтерський облік та оподаткування: [Навчальний посібник] /Р. Л. Хом'як, В. І. Лемішовський. – Львів : Бухгалтерський центр «Ажур», 2008. – 1112с.

В.Л. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ, канд.екон.нак, доцент НТУ «ХП»

МОДЕЛЬ ЕКОНОМІЧНОГО МОНІТОРИНГУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Використання моніторингу для оцінки реалізації стратегії на всіх напрямках діяльності підприємства, а також застосування не фінансових показників як індикатори системи моніторингу дозволили авторам уточнити зміст поняття економічний моніторинг. *Економічний моніторинг підприємства* – це система безперервного збору, оцінки і вивчення економічної інформації господарюючого суб'єкта на всіх стадіях розширеного відтворення з метою контролю реалізації стратегії підприємства і ухвалення ефективних управлінських рішень.

Основною метою здійснення комплексного аналізу є виявлення зовнішніх і внутрішніх чинників, що впливають на діяльність аналізованих підприємств, а також формування інформаційної бази для подальшої розробки індикаторів економічного моніторингу з урахуванням галузевої специфіки, можливостей і загроз, сильних і слабких сторін діяльності досліджуваних об'єктів.

Для українських промислових підприємств основними чинниками породження невизначеності в період економічної реформи стали: порушення виробничої кооперації, що склалася, і сталих каналів збуту, скорочення сировинних і паливно-енергетичних можливостей, зниження виробничого потенціалу, багатократне збільшення імпорту. На підприємствах Харківського регіону загострилася ситуація текучості кваліфікованих кадрів. Серед основних чинників, що впливають на низький рівень рентабельності в машинобудівній промисловості Харківського регіону, відмічені наступні: неефективне використання виробничих потужностей, постійне підвищення цін на енергоносії і залізничні перевезення, високий банківський відсоток по кредитах.

Проведені дослідження дозволяють зробити висновок про те, що основними завданнями моніторингу можуть бути наступні:

- організація спостереження, отримання достовірної й об'єктивної інформації про протікання біля процесів;
- оцінка та системний аналіз отриманої інформації;
- забезпечення органів управління, підприємств, установ і закупівельних організацій, незалежно від своїх підлеглості та форм власності, громадян інформацією, отриманої під час здійснення моніторингу;
- виявлення чинників, які викликають економічні та соціальні погрози на час і у перспективі;
- розробка прогнозів розвитку соціально-економічної ситуації;
- підготовка рекомендацій, вкладених у подолання негативних і підтримку позитивних тенденцій, доведення їх до органів управління.

При проведенні аналізу фінансового стану автором була застосована методика по фінансовому оздоровленню і банкрутству, з метою, по-перше, виявити і оцінити переваги і недоліки існуючої методики проведення моніторингу; по-друге, визначити слабкі місця і негативні тенденції в

діяльності підприємств машинобудівної промисловості Харківського регіону, які необхідно врахувати при розробці індикаторів.

Результати проведеного аналізу дозволяють зробити висновок про те, що практично всі підприємства мають дефіцит власних оборотних коштів і нарощують свої активи за рахунок збільшення позикових ресурсів, мають низькі показники інвестиційної активності і рентабельності. Низька конкурентоспроможність продукції, вироблюваної підприємствами машинобудівної промисловості Харківського регіону, не дозволяє їм максимально і ефективно використовувати виробничі потужності.